

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoVS/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	9508100010
Dátum vydania rozhodnutia:	23.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9508100010.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej, JUDr. Dušana Krč-Šeberu, JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci obvineného U. G., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, o sťažnosti obvineného U. G. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2024, sp. zn. 2TdoV/8/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2024 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného U. G. zamietá.

Odôvodnenie

I.

Skutkový stav veci

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením zo dňa 27. júna 2024, sp. zn. 2TdoV/8/2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol tak, že sudcu najvyššieho súdu JUDr. Juraja Klimenta nevyľučil z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného U. G. vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoV/8/2023.

2. V napadnutom uznesení najvyšší súd poukázal na to, že od 1. augusta 2023 sa na najvyššom súde vedie dovolacie konanie v trestnej veci obvineného U. G. (ďalej len „obvinený“) pod sp. zn. 2TdoV/8/2023 a ďalej uviedol, že jeho uznesením z 22. mája 2024, sp. zn. 2TdoV/8/2023 bolo podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku s poukazom na § 31 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnuté tak, že sudca najvyššieho súdu JUDr. Jozef Šutka je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného vedenej pod sp. zn. 2TdoV/8/2023.

3. Najvyšší súd konštatoval, že obvinený dňa 5. apríla 2024 vzniesol námietku zaujatosti aj proti sudcovi

najvyššieho súdu JUDr. Jurajovi Klimentovi, a to s poukazom na písomné stanovisko dotknutého sudcu k ústavnej sťažnosti podanej proti uzneseniu najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017. Podľa názoru obvineného v predmetnom uznesení ako aj v stanovisku k ústavnej sťažnosti dotknutý sudca prejudikoval svoj právny názor na otázku vylúčenia sudcu JUDr. Jána Hrubalu, ktorá je dovolacou námietkou aj v aktuálne vedenom dovolacom konaní pod sp. zn. 2TdoV/8/2023. Obvinený má za to, že u dotknutého sudcu absentuje nestrannosť a nezaújatosť, a preto navrhol, aby bol dotknutý sudca vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v aktuálne prebiehajúcom dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2TdoV/8/2023.

4. V odôvodnení napadnutého uznesenia najvyšší súd poukázal na to, že podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku pochybnosti o nezaújatosti sudcu môžu vyvolávať štyri druhy vzťahov vyplývajúce z 1/ pomeru k veci, 2/ k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, 3/ k ich zástupcom alebo 4/ k inému orgánu činnému v trestnom konaní, pričom z povahy veci je zrejmé, že tieto vzťahy majú zostupnú tendenciu. Pokiaľ ide o spôsobilosť vyvolať pochybnosti o nezaújatosti sudcu s následkom jeho vylúčenia z konania a rozhodovania veci, vzťah s najväčším potenciálom je pomer k veci a na opačnej strane tohto spektra stojí pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní. Z uvedenej hierarchie vzťahov potom logicky vyplýva, že kým pomer k veci by mal mať v zásade vždy za následok vylúčenie sudcu, pomer k stranám konania a k ich zástupcom nemusí nevyhnutne viesť k jeho vylúčeniu a pomer k inému orgánu činnému v danom konaní by spravidla mal viesť k vylúčeniu sudcu len výnimočne, a to v závislosti od konkrétnych okolností danej veci a pri dôslednom zohľadnení povahy a intenzity tohto vzťahu (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2020, sp. zn. IV. ÚS 310/2020).

5. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyšší súd opísal priebeh doterajšieho konania v trestnej veci obvineného na Špecializovanom trestnom súde a na najvyššom súde, pričom tiež uviedol, že o námietke zaujatosti obvineného proti predsedovi senátu Špecializovaného trestného súdu JUDr. Jánovi Hrubalovi bolo právoplatne rozhodnuté uznesením najvyššieho súdu z 26. januára 2022, sp. zn. 1Tost/2/2022, ktorým najvyšší súd podľa § 32 ods. 5 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na § 31 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol tak, že predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu JUDr. Jána Hrubalu vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008.

6. Najvyšší súd zdôraznil, že obvinený podal dovolanie proti rozsudku najvyššieho súdu z 7. septembra 2022, sp. zn. 1To/9/2022, ktorým najvyšší súd zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 8. apríla 2022, sp. zn. BB-3T/3/2008 (už v novom zložení senátu, t. j. bez JUDr. Jána Hrubalu), ktorým bol obvinenému na základe uznania viny právoplatným rozsudkom Špeciálneho súdu z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3T/3/2008 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 13. septembra 2010, sp. zn. 2Toš/5/2009 uložený podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2 a § 29 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 s použitím nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) rokov a podľa § 39a ods. 2 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

7. Najvyšší súd ďalej podotkol, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 23. mája 2024, sp. zn. I. ÚS 79/2024 vyslovil, že uznesením najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017 bolo porušené základné právo obvineného na nestranný súd a jeho právo na prejednanie veci nestranným súdom, avšak z iného dôvodu, než ako obvinený dôvodí v námietke zaujatosti, predmetné uznesenie najvyššieho súdu zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, hoci predmetné uznesenie bolo už predtým v podstate zrušené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 16. júna 2021, sp. zn. 3Ntok/1/2021, ktorým bola povolená obnova konania v trestnej veci obvineného vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2T/31/2001, a ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. júna 2007, sp. zn. 2T/31/2001 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 11. novembra 2008, sp. zn. 2To/1/2008 v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, pretože medzi

také rozhodnutia patrili aj rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 9. novembra 2015, sp. zn. BB-3T/3/2008 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 23. februára 2016, sp. zn. 2To/3/2016 ako aj uznesenie najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017.

8. Najvyšší súd ďalej uviedol, že rozdielnosť právnych názorov orgánov činných v trestnom konaní a súdu na prejednávajúcu vec na jednej strane a procesných strán na druhej strane, pokiaľ ide o právne otázky, ktoré sa majú vo veci riešiť, nemôže byť bez konkretizovania relevantných skutočností z hľadiska § 31 ods. 1 Trestného poriadku podkladom na vznesenie námietky zaujatosti konkrétneho sudcu alebo sudcov, lebo neodôvodňujú ich zaujatosť zo zákonom predpokladaných dôvodov, a teda námietka vznesená z tohto dôvodu nemôže byť ani dôvodom na ich vylúčenie. Rovnako tak ani odlišnosť právnych názorov všeobecných súdov všetkých stupňov, vrátane právneho názoru vyjadreného v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky nemôže z rovnakých dôvodov viesť k záveru, že orgán činný v trestnom konaní alebo súd, je pre uvedenú odlišnosť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v takej veci (R 34/2008). Vzhľadom na uvedené preto najvyšší súd napadnutým uznesením sudcu JUDr. Juraja Klimenta z úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného nevylúčil.

II.

Sťažnostná argumentácia obvineného

9. Proti napadnutému uzneseniu obvinený podal sťažnosť, v ktorej uviedol, že predmetom námietky zaujatosti proti sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi bola skutočnosť, že najvyšší súd uznesením z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017 odmietol jeho dovolanie v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008, pričom členom dovolacieho senátu bol aj dotknutý sudca. Obvinený uviedol, že námietky uvedené v jeho dovolaní, o ktorom bolo rozhodnuté najvyšším súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 2TdoV/17/2017, sa čiastočne prekrývajú s dovolacím dôvodom uvedeným v jeho dovolaní, o ktorom aktuálne koná najvyšší súd pod sp. zn. 2TdoV/8/2023, teda preskúmanie dovolacích dôvodov znamená opakované posúdenie obsahovo totožných námietok, o ktorých už dotknutý sudca raz rozhodoval.

10. Obvinený ďalej uviedol, že druhým dôvodom námietky zaujatosti dotknutého sudcu bolo stanovisko dotknutého súdu k ústavnej sťažnosti, konanie o ktorej bolo vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 79/2024 a ktorú podal proti uzneseniu najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017. Podľa predmetného stanoviska sa dotknutý sudca nestotožňuje s rozhodnutím o vylúčení sudcu Špecializovaného trestného súdu JUDr. Jána Hrubalu z rozhodovania v jeho trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008 a naďalej zastáva názor, že v „kauze R.“ nedošlo k prejednaní jeho viny, a preto dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku nebol daný, a to napriek tomu, že uznesením najvyššieho súdu z 26. januára 2022, sp. zn. 1Tost/2/2022 bol sudca JUDr. Ján Hrubala podľa § 32 ods. 5 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na § 31 ods. 1 Trestného poriadku vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008.

11. Obvinený poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. mája 2024, sp. zn. I. ÚS 79/2024, v ktorom ústavný súd konštatoval porušenie jeho práva na nestranný súd a práva na prejednanie veci nestranným súdom, a to z dôvodu, že sudca najvyššieho súdu JUDr. Piovartsy rozhodoval o námietke zaujatosti proti sudcovi JUDr. Jánovi Hrubalovi najskôr ako sudca sťažnostného súdu a neskôr ako sudca dovolacieho súdu, pričom dôvody zaujatosti sudcu JUDr. Jána Hrubalu prezentované v námietke zaujatosti a neskôr v dovolacom konaní sa v zásade zhodovali.

12. Obvinený ďalej uviedol, že ústavný súd v bode 33 predmetného nálezu konštatoval, že otázka, či v jeho trestnej veci o treste rozhodoval nezaujatý sudca nie je len parciálnou či okrajovou záležitosťou trestného konania proti obvinenému, ale jej posúdenie predstavuje posúdenie jedného zo základných atribútov spravodlivosti trestného konania, pričom aj opätovné rozhodovanie o niektorých nemeritórnych otázkach v tej istej trestnej veci môže byť dostatočným dôvodom na vznik oprávnených

pochybností o nezáujatosti dotknutého sudcu, ak tieto iné nemeritórne otázky majú dopad na spravodlivosť konania ako celku. Obvinený preto zastáva názor, že v prejednávanej veci ide o druhovo rovnakú problematiku a všetko sa točí okolo dôvodov vylúčenia sudcu JUDr. Jána Hrubalu.

13. Obvinený ďalej uviedol, že z obsahu stanoviska sudcu JUDr. Juraja Klimenta k jeho ústavnej sťažnosti proti uzneseniu najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017 vyplýva, že dotknutý sudca nerešpektuje stabilizovanú judikatúru príslušných súdov týkajúcu sa porušenia práva na spravodlivé súdne konanie, práva na nestranný súd a porušenie prezumpcie nevinu v kontexte prejedikovania viny obvineného v skoršom rozsudku iného spoluobvineného zo spáchania inkriminovanej trestnej činnosti. Keďže dotknutý sudca sa celkom zjavne nevie stotožniť s príslušnou judikatúrou vzťahujúcou sa aj na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku obvinený zastáva názor, že by mal byť vylúčený z konania, pretože nebude vedieť objektívne posúdiť následky vylúčenia sudcu JUDr. Jána Hrubalu. Obvinený tiež poukázal na uznesenie najvyššieho súdu z 22. februára 2021, sp. zn. 1TdoVS/1/2021, ktorým bol sudca JUDr. Juraj Kliment vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5Tp/2/2020 aj z dôvodu, že komentoval a nerešpektoval rozhodnutie ústavného súdu.

14. Podľa obvineného sa dôvody dovolania v konaní vedenom na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoV/8/2023 a v konaní vedenom pod sp. zn. 2TdoV/17/2017 prekrývajú, a preto nie je vhodné, aby obe veci posudzoval sudca JUDr. Juraj Kliment, ktorý rešpektuje len svoje vlastné názory, pričom ústavný súd už viackrát rozhodol, že jeho právny názor a rozhodnutia porušujú práva sťažovateľov. V tejto súvislosti obvinený doplnil, že jedným z dôvodov jeho dovolania, konanie o ktorom je na najvyššom súde vedené pod sp. zn. 2TdoV/8/2023 je aj neprimeraná dĺžka trestného konania a nedostatočná kompenzácia v podobe redukcie výšky uloženého trestu, pričom dotknutý sudca ako člen dovolacieho senátu v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2TdoV/17/2017 rozhodol tak, že po povolení obnovy konania nie je možné prihliadať na dĺžku konania, hoci mu najvyšší súd v rozsudku z 7. septembra 2022, sp. zn. 1To/9/2022 znížil uložený trest odňatia slobody práve z dôvodu dĺžky konania.

15. Obvinený preto navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol tak, že sudca najvyššieho súdu JUDr. Juraj Kliment je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoV/8/2023.

III.

Zloženie senátu

16. Sťažnosť obvineného proti napadnutému uzneseniu bola predložená päťčlennému senátu 1TdoVS, pričom z vykonávania úkonov trestného konania z tohto senátu nebol vylúčený iba náhradný člen senátu JUDr. Dušan Krč - Šebera. Z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné senát doplniť z členov zastupujúceho senátu 2TdoVS, z ktorého nie sú z vykonávania úkonov trestného konania vylúčení iba náhradní členovia senátu JUDr. Beáta Javorková a JUDr. Dušan Szabó.

17. Keďže postupom podľa čl. XVI ods. 6 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2024 v znení účinnom od 1. augusta 2024 (ďalej len „Rozvrh práce“) nebolo možné doplniť päťčlenný senát, podľa čl. X ods. 7 a ods. 8 Rozvrhu práce v spojení s čl. XVI ods. 2 Rozvrhu práce per analogiam bolo potrebné s tým, že zo sudcov trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu nie sú vylúčení len sudcovia JUDr. Dušan Krč - Šebera, JUDr. Beáta Javorková, JUDr. Dušan Szabó a JUDr. Marián Mačura, určiť predsedu senátu zo zastupujúceho (občianskoprávneho) kolégia najvyššieho súdu. Predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto v súlade s postupom podľa Rozvrhu práce opatrením zo dňa 8. augusta 2024 nariadil, aby elektronická podateľňa doplnila zo sudcov občianskoprávneho kolégia, ktorí sú zaradení ako predsedovia senátu, jedného člena senátu 1TdoVS na prejednanie veci vedenej pod sp. zn. 1TdoVS/3/2024 a elektronickou podateľňou bolo toho istého dňa určené, že predsedníčkou senátu 1TdoVS/3/2024 sa stáva JUDr. Jana Bajánková.

18. Predsedníčka senátu následne za sudcu spravodajcu dňa 15. augusta 2024 podľa čl. Vods. 2

Rozvrhu práce určila JUDr. Dušana Szabóa.

IV.

Posúdenie dôvodnosti sťažnosti obžalovaných

IV.1 Všeobecné východiská

19. Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

20. Podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku Ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť sudca alebo prísediaci, o vylúčení rozhodne nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcu odvolacieho súdu alebo dovolacieho súdu rozhodne iný senát tohto súdu, o vylúčení sudcu pre prípravné konanie rozhodne predseda senátu nadriadeného súdu. Ak sudca alebo prísediaci je vylúčený z dôvodov uvedených v § 31 ods. 2 alebo 4, nahradí ho iný sudca určený na zastupovanie rozvrhom práce; prísediaceho nahradí iný prísediaci podľa pokynu predsedu senátu. Ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník alebo asistent prokurátora alebo ak je taká pomocná osoba vylúčená z dôvodov uvedených v § 31 ods. 2 alebo 4, alebo ak z dôvodov uvedených v § 31 vznesie námietku zaujatosti takej osoby strana, o vylúčení rozhodne predseda senátu alebo v prípravnom konaní prokurátor, v ktorého veci je taká osoba činná. Ak z dôvodov uvedených § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť prokurátor, o vylúčení rozhodne bezprostredne nadriadený prokurátor. Ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť policajt, o vylúčení rozhodne bezprostredne nadriadený tohto policajta; proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

21. Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku O vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

22. Vylúčenie sudcov, orgánov činných v trestnom konaní a iných osôb z vykonávania úkonov trestného konania predstavuje základný inštitucionálny mechanizmus na zaistenie nestranného rozhodovania v trestných veciach. Nestranné rozhodovanie je jedným z hlavných predpokladov spravodlivého rozhodovania a jednou z hlavných premís dôvery občanov a iných subjektov práva v právo a právny štát. Za nestranné rozhodovanie sa považuje také rozhodovanie, ktoré vykonala úradná osoba nezaujatá, neutrálna a objektívna.

23. Právo na nestranný súd je chránené najmä čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), čl. 47 Charty a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) považuje nestrannosť súdu za jednu z nevyhnutných podmienok toho, aby súdy požívali dôveru vo verejnosti, čo je v demokratickej spoločnosti nevyhnutné (Piersack v. Belgicko z 1. októbra 1982). Takúto dôveru by mali súdy a sudcovia vzbudzovať aj u obvinených (De Cubber v. Belgicko z 26. októbra 1984). ESLP pod nestrannosťou súdu rozumie absenciu jeho predsudku či zaujatosti (Morice v. Francúzsko z 23. apríla 2015).

24. Nestrannosť konkrétneho sudcu sa podľa judikatúry ESLP posudzuje v dvoch krokoch, a to prostredníctvom subjektívneho testu nestrannosti a objektívneho testu nestrannosti.

25. Subjektívnym testom nestrannosti sa zisťuje, aké je osobné presvedčenie, predsudok alebo záujem konkrétneho sudcu v danom prípade, čiže jeho skutočná zaujatosť (Kyprianou v. Cyprus z 15.

decembra 2005). V rámci subjektívneho testu sa uplatňuje vyvrátiteľná domnienka nestrannosti sudcu - prezumpcia nestrannosti (Le Compte, Van Leuven a De Meyre v. Belgicko z 23. júna 1981, Hauschildt v. Dánsko z 24. mája 1989, Micallef v. Malta z 15. októbra 2009). Znamená to, že na účely subjektívneho testu je sudca považovaný za nestranného dovtedy, kým nie je preukázaný opak (Lindon, Otchakovsky-Laurens a July v. Francúzsko z 22. október 2007). Domnienku subjektívnej nestrannosti možno vyvrátiť len objektívnym spôsobom. Ide o náročné skúmanie osobného vnútorného presvedčenia sudcu, stavu jeho mysle, najčastejšie na základe jeho výrokov (napr. diskriminačných) a správania sa, napr. snaha z osobných dôvodov prideliť prípad sebe (Boeckmans v. Belgicko z 17. februára 1965). Získať dôkaz, ktorý by bol schopný vyvrátiť domnienku nestrannosti je spravidla ťažké, a preto sa väčšina prípadov riešených ESLP sústreďuje na objektívny test nestrannosti.

26. V rámci objektívneho testu nestrannosti sa podľa tzv. objektívnych syndrémov skúma, či existujú skutočnosti vzbudzujúce pochybnosti o nestrannosti sudcu. Ide o okolnosti, ktoré by mohli (ale nutne nemusia) spôsobovať nedostatok nestrannosti. Sudca sa môže cítiť zo svojho subjektívneho hľadiska úplne nestranný, existujú však objektívne okolnosti, ktoré na neho v očiach účastníka konania alebo verejnosti vrhajú pochybnosti o jeho nestrannosti. V danom prípade platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán (justice must not only be done, it must also be seen to be done, teda spravodlivosť nielenže má byť vykonávaná, ale sa musí aj javiť, že je vykonávaná). Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či je obava zo zaujatosti objektívne oprávnená. Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanej veci a k účastníkom konania. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar v. Spojené kráľovstvo z 10. júna 1996).

27. Najvyšší súd ďalej uvádza, že rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi, pričom v súlade s týmto ústavným princípom možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci iba celkom výnimočne a iba z vážnych dôvodov, ktoré zákonnému sudcovi celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, nezaujato a spravodlivo. Skutočnosťou, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú, je existencia určitého právne významného pomeru sudcu k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Právo na zákonného sudcu je ústavnou zárukou každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolaní podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (z rôznych dôvodov a pre rozličné účely) výber sudcov ad hoc (m. m. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07, II. ÚS 560/2018). Každá výnimka zo základného práva alebo slobody sa musí pritom vykladať reštriktívne, najmä tak, aby sa zachovala podstata a zmysel posudzovaného základného práva (na nestranného sudcu), ako aj podstata a zmysel základného práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 345/09).

28. Najvyšší súd zdôrazňuje, že objektívna nestrannosť sa posudzuje podľa vonkajších objektívnych skutočností a spočíva v posúdení, či nezávisle od osobného správania sudcu určité overiteľné skutočnosti neumožňujú pochybovať o jeho nestrannosti (III. ÚS 491/2016). Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či dôvod obavy je objektívny - zo strany nezainteresovaného pozorovateľa. Ani teóriu zdania nemožno vykladať tak, že možno zákonného sudcu vylúčiť akoby „pre istotu“, a k obmedzeniu ústavou garantovaných práv už vôbec nemôže dôjsť preto, že si to vyžaduje aktuálna spoločenská objednávka.

29. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú

preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o nestrannosti sudcu (pozri tiež Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci disponuje.

30. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k veci, účastníkom alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranne (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. augusta 2012, sp. zn. 5Cdo/140/2011).

IV. 2 Doterajší priebeh konania

31. Obvinený bol rozsudkom Špeciálneho súdu z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3T/3/2008 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Hrubalu a sudcov JUDr. Romana Púchovského a JUDr. Jána Giertliho v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 13. septembra 2010, sp. zn. 2Toš/5/2009 uznaný vinným zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, ďalej zo spáchania trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), i) a j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení do 31. decembra 2005 účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 2 ods. 1 Trestného zákona a zo spáchania trestného činu hrubého nátlaku formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 235a ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení do 31. decembra 2005 účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 2 ods. 1 Trestného zákona. Špeciálny súd predmetným rozsudkom v rámci výroku o treste zrušil rozsudok Krajského súdu Banskej Bystrice z 28. júna 2007, sp. zn. 2T/31/2001 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 11. novembra 2008, sp. zn. 2To/1/2008 čo do výroku o treste vo vzťahu k obvinenému, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením trestu, stratili podklad.

32. Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 26. januára 2015, sp. zn. BB-4Nt/4/2013 bola povolená obnova konania pôvodne vedeného na Špeciálnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008 a súčasne bol vo vzťahu k obvinenému zrušený výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Špeciálneho súdu z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3T/3/2008, ako aj všetky výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

33. Následne bol obvinenému rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 9. novembra 2015, sp. zn. BB-3T/3/2008 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 23. februára 2016, sp. zn. 2To/3/2016 uložený nový trest, v rámci výroku ktorého bol opätovne zrušený rozsudok Krajského súdu Banskej Bystrice z 28. júna 2007, sp. zn. 2T/31/2001 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 11. novembra 2008, sp. zn. 2To/1/2008 čo do výroku o treste vo vzťahu k obvinenému, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením trestu, stratili podklad, keďže výrok o vine obvineného v rozsudku Špeciálneho súdu z 24. februára 2009, sp. zn. BB-3T/3/2008 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 13. septembra 2010, sp. zn. 2Toš/5/2009 povolením obnovy konania ostal nedotknutý.

34. Obvinený následne podal proti uzneseniu najvyššieho súdu z 23. februára 2016, sp. zn. 2To/3/2016 dovolanie, ktoré najvyšší súd uznesením z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017 podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

35. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 16. júna 2021, sp. zn. 3Ntok/1/2021 povolil obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2T/31/2001 a zrušil rozsudok Krajského súdu Banskej Bystrice z 28. júna 2007, sp. zn. 2T/31/2001 v spojení s rozsudkom najvyššieho

súdu z 11. novembra 2008, sp. zn. 2To/1/2008 v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, medzi ktoré rozhodnutia patrili rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 9. novembra 2015, sp. zn. BB-3T/3/2008 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 23. februára 2016, sp. zn. 2To/3/2016, ako aj uznesenie najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017, čím sa trestná vec obvineného vedená na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008 vrátila do štádia konania a rozhodnutia o treste.

36. Obvinený následne vzniesol námietku zaujatosti proti predsedovi senátu Špecializovaného trestného súdu JUDr. Jánovi Hrubalovi, o ktorej právoplatne rozhodol najvyšší súd uznesením z 26. januára 2022, sp. zn. 1Tost/2/2022, ktorým podľa § 32 ods. 5 písm. c) Trestného poriadku z dôvodov podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku sudcu JUDr. Jána Hrubalu vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008.

37. Špecializovaný trestný súd následne v novom zložení senátu, t. j. bez sudcu JUDr. Jána Hrubalu rozsudkom z 8. apríla 2022, sp. zn. BB-3T/3/2008 uložil obvinenému nový trest, pričom najvyšší súd tento rozsudok uznesením z 7. septembra 2022, sp. zn. 1To/9/2022 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám obvinenému uložil trest.

38. Najvyšší súd zároveň poznamenáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 23. mája 2024, sp. zn. I. ÚS 79/2024 rozhodol, že uznesením najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017 bolo porušené základné právo obvineného na nestranný súd podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie veci nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, predmetné uznesenie zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.

39. Najvyšší súd následne uznesením z 27. júna 2024, sp. zn. 2TdoV/9/2024 dovolanie obvineného proti uzneseniu najvyššieho súdu z 23. februára 2016, sp. zn. 2To/3/2016 podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietol, a to s odôvodnením, že bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. V odôvodnení uznesenia z 27. júna 2024, sp. zn. 2TdoV/9/2024 najvyšší súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 16. júna 2021, sp. zn. 3Ntok/1/2021, ktorým boli zrušené aj rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 9. novembra 2015, sp. zn. BB-3T/3/2008 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 23. februára 2016, sp. zn. 2To/3/2016, ako aj uznesenie najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017, v dôsledku čoho dovolanie obvineného smerovalo proti rozhodnutiu a výroku, ktoré už neexistujú a doplnil, že medzičasom Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 8. apríla 2022, sp. zn. BB-3T/3/2008 uložil obvinenému nový trest, pričom najvyšší súd tento rozsudok uznesením z 7. septembra 2022, sp. zn. 1To/9/2022 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám obvinenému uložil trest. Keďže obvinený ďalším dovolaním napadol uznesenie najvyššieho súdu z 7. septembra 2022, sp. zn. 1To/9/2022, jeho trestná vec sa tak opätovne vrátila do dovolacieho konania, ktoré je na najvyššom súde vedené pod sp. zn. 2TdoV/8/2023.

IV. 3 Dovolacie konanie a námietka zaujatosti

40. Zo spisu najvyššieho súdu sp. zn. 2TdoV/8/2023 vyplynulo, že najvyššiemu súdu bolo dňa 1. augusta 2023 predložené dovolanie obvineného proti rozsudku najvyššieho súdu z 7. septembra 2022, sp. zn. 1To/9/2022, ako aj proti konaniu, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, ktoré dovolanie bolo Špecializovanému trestnému súdu doručené 3. apríla 2023.

41. Obvinený podaním z 5. apríla 2024 vzniesol námietku zaujatosti proti sudcom najvyššieho súdu JUDr. Jurajovi Klimentovi a JUDr. Jozefovi Šutkovi, ktorú vo vzťahu k sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi odôvodnil tým, že dotknutý sudca bol členom senátu najvyššieho súdu, ktorý uznesením z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017 odmietol jeho dovolanie vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008, pričom jeho dovolacie námietky v konaní vedenom pod sp.

zn. 2TdoV/17/2017 sa čiastočne prekrývajú s dovolacími námietkami uvedenými v dovolaní, o ktorom sa aktuálne koná pod sp. zn. 2TdoV/8/2023, v dôsledku čoho bude dotknutý sudca opakovane posudzovať obsahovo totožné námietky, o ktorých už raz rozhodoval.

42. Za druhý dôvod námietky zaujatosti proti sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi obvinený označil obsah stanoviska dotknutého sudcu k ústavnej sťažnosti obvineného, o ktorej koná Ústavný súd Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 79/2024, pričom ústavná sťažnosť sa týka uznesenia najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017. Obvinený poukázal na to, že dotknutý sudca sa nestotožňuje s rozhodnutím o vylúčení sudcu JUDr. Jána Hrubalu z rozhodovania v jeho trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008 a naďalej zastáva názor, že v „kauze R.“ nedošlo k prejednaní jeho viny a dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku nebol naplnený. Z uvedeného obvinený vyvodzuje, že sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi chýba potrebná nestrannosť, a preto by mal byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. 2TdoV/8/2023.

43. Z dovolania obvineného vyplýva, že tento ako dôvod dovolania označil aj dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ktorý odôvodnil poukazom na uznesenie najvyššieho súdu z 26. januára 2022, sp. zn. 1Tost/2/2022, ktorým podľa § 32 ods. 5 písm. c) Trestného poriadku z dôvodov podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku sudcu JUDr. Jána Hrubalu vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008. Obvinený uviedol, že dôvodom vylúčenia sudcu JUDr. Jána Hrubalu bola skutočnosť, že dotknutý sudca bol členom senátu v trestnej veci obžalovaného J. R.P. vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK-2T/14/2007, kde v skutkovej vete rozsudku z 28. novembra 2007 bola prejednaná vina obvineného k zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona.

44. Obvinený v dovolaní ďalej poukázal na to, že sudca JUDr. Ján Hrubala bol vylúčený z dôvodov, ktoré nastali ešte v roku 2007, teda skôr, ako bola v jeho trestnej veci dňa 8. februára 2008 podaná obžaloba na Špeciálny súd a navyše v čase pridelenia obžaloby senátu 3T bol sudca JUDr. Ján Hrubala členom senátu 2T a až následne v máji 2008 sa stal riadiacim predsedom senátu 3T, v dôsledku čoho sa dotknutý sudca zákonným sudcom v jeho trestnej veci ani nemal stať. Obvinený zastáva názor, že v záujme reálneho naplnenia jeho práva podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo povinnosťou najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho v konaní vedenom pod sp. zn. 1To/9/2022 meritórne skúmať, či sudca JUDr. Ján Hrubala mal, alebo nemal byť (teda nie či bol, alebo nebol) vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania už v pôvodnom konaní v období rokov 2008-2009 počas rozhodovania o jeho vine.

IV.4 Odôvodnenie zamietnutia sťažnosti obvineného

45. Odôvodnenie sťažnosti obvineného proti napadnutému uzneseniu má niekoľko rovín, preto najvyšší súd považuje za potrebné reagovať na každú z nich.

46. Predovšetkým je potrebné konštatovať, že Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 23. mája 2024, sp. zn. I. ÚS 79/2024 uviedol, že námietka obvineného o nedostatku nezaujatosti člena senátu najvyššieho súdu, ktorý vydal napadnuté uznesenie o odmietnutí ním podaného dovolania, predchádza iné námietky obvineného týkajúce sa samotného odôvodnenia (obsahu) napadnutého uznesenia, pretože ak by o dovolaní obvineného, resp. jeho odmietnutí rozhodoval sudca (senát), u ktorého existujú dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti, ústavnosť rozhodnutia vydaného týmto sudcom (senátom) by bolo možné spochybniť už na základe tejto skutočnosti (bod 17 predmetného nálezu).

47. Ústavný súd ďalej v predmetnom náleze uviedol, že ak sudca JUDr. Piovarsky posudzoval namietanú zaujatosť sudcu JUDr. Hrubalu najskôr ako člen sťažnostného senátu na podklade podanej námietky zaujatosti (sťažnosti proti rozhodnutiu o námietke zaujatosti) a neskôr mal tú istú otázku na základe tých

istých argumentov posudzovať ako člen dovolacieho senátu vo veci samej, z objektívneho hľadiska možno mať pochybnosti o jeho nezáujatosti, t. j. sudca JUDr. Piovartsy už v predmetnej otázke zaujal pre dané štádium konania právne záväzné stanovisko a následne bol postavený do situácie, keď mal na podklade podaného dovolania svoje pôvodné stanovisko prehodnotiť, a to na základe tých istých skutočností a argumentov, ktoré už raz posudzoval a určitým právne záväzným spôsobom vyhodnotil (bod 32 predmetného nálezu).

48. Z uvedeného dôvodu preto ústavný súd dospel k záveru, že uznesením najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017 došlo k porušeniu základného práva obvineného na nestranný súd podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho práva na prejednanie veci nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 34 predmetného nálezu), pričom ústavný súd zároveň doplnil, že posúdenie opodstatnenosti ďalších námietok obvineného je v nadväznosti na zrušenie napadnutého uznesenia z dôvodu konštatovania porušenia základného práva obvineného na nestranný súd a práva na prejednanie veci nestranným súdom opätovne v právomoci najvyššieho súdu ako súdu dovolacieho, a preto ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti nevyhovel (bod 36 predmetného nálezu). Z uvedeného potom vyplýva, že ústavný súd správnosť záverov uznesenia najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017 nepodrobil meritórnemu prieskumu.

49. Najvyšší súd na tomto mieste poznamenáva, že ústavný súd predmetný nález odôvodňoval predovšetkým tzv. teóriou zdania, hoci dôvod vylúčenia sudcu JUDr. Piovartsyho vyplýva priamo z § 31 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého Z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediálny úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávaní veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn. Dôvod vylúčenia sudcu JUDr. Piovartsyho z rozhodovania o dovolaní obvineného tak podľa názoru najvyššieho súdu nespočíval v tom, že by sa mohol objektívne javiť ako nie nestranný, ale v tom, že sa v prejednávaní veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca súdu iného stupňa, t. j. ako sudca sťažnostného súdu posudzoval tú istú otázku, ktorá bola aj jedným z dôvodov dovolania.

50. Najvyšší súd sa ďalej nestotožňuje so záverom obvineného, podľa ktorého sa sudca JUDr. Juraj Kliment nestotožňuje s rozhodnutím o vylúčení sudcu JUDr. Jána Hrubalu z rozhodovania v jeho trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008 a naďalej zastáva názor, že v „kauze R.“ nedošlo k prejudikovaniu jeho viny a dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku nebol naplnený, dôkazom čoho má byť stanovisko dotknutého sudcu k ústavnej sťažnosti obvineného. Je síce pravdou, že v čase, kedy sudca JUDr. Juraj Kliment svoje stanovisko k ústavnej sťažnosti poskytol už najvyšší súd uznesením z 26. januára 2022, sp. zn. 1Tost/2/2022 rozhodol tak, že sudcu JUDr. Jána Hrubalu vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008, avšak sudca JUDr. Juraj Kliment svojím stanoviskom nereagoval na uznesenie o vylúčení sudcu JUDr. Jána Hrubalu, ale na výzvu ústavného súdu na vyjadrenie sa k ústavnej sťažnosti, ktorou obvinený napádal uznesenie najvyššieho súdu z 18. mája 2020, sp. zn. 2TdoV/17/2017, t. j. obhajoval svoj právny názor v danom čase k otázke vylúčenia, resp. nevylúčenia sudcu JUDr. Jána Hrubalu z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného.

51. Ďalej je potrebné uviesť, že najvyšší súd uznesením z 22. mája 2024, sp. zn. 2TdoV/8/2023 rozhodol tak, že sudca najvyššieho súdu JUDr. Jozef Šutka je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného vedenej pod sp. zn. 2TdoV/8/2023, pričom z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že sudca JUDr. Jozef Šutka bol vylúčený práve s ohľadom na závery uznesenia najvyššieho súdu z 26. januára 2022, sp. zn. 1Tost 2/2022 o vylúčení sudcu JUDr. Jána Hrubalu z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008. Uznesenie najvyššieho súdu z 22. mája 2024, sp. zn. 2TdoV/8/2023 bolo prijaté jednomyselne, pričom predsedom senátu bol JUDr. Juraj Kliment, z čoho potom naopak možno

vyvodiť, že sudca JUDr. Juraj Kliment sa s argumentáciou obvineného o vylúčení sudcu JUDr. Jána Hrubalu práve s poukazom na „kauzu R.“ stotožnil. Najvyšší súd ale na tomto mieste zdôrazňuje, že aj keby tomu tak nebolo, sudca JUDr. Juraj Kliment by nebol vylúčený z vykonávania úkonov v trestnej veci obvineného len preto, že by mal na otázku vylúčenia sudcu JUDr. Jána Hrubalu iný právny názor, ako senát 1T najvyššieho súdu.

52. Najvyšší súd napokon uvádza, že ani samotná skutočnosť, že sudca JUDr. Juraj Kliment bude v dovolacom konaní opakovane posudzovať obsahovo totožné námietky, o ktorých už raz rozhodoval, nemôže bez ďalšieho zakladať dôvod na jeho vylúčenie. Dôvodom na takýto záver je fakt, že pokiaľ ústavný súd (vo všeobecnosti) zruší uznesenie najvyššieho súdu o dovolaní obvineného a vec najvyššiemu súdu vráti na nové prejednanie a rozhodnutie, sudcovia, ktorí sa na takom zrušenom rozhodnutí podieľali, nie sú z tohto dôvodu z vykonávania úkonov trestného konania vylúčení, ale naopak sú povinní rešpektovať právne záväzný názor vyslovený ústavným súdom.

53. Z uvedených dôvodov preto najvyšší súd sťažnosť obvineného proti napadnutému uzneseniu ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

54. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.